

gensommelst sund eller naturlig Rod. Det er støttet paa denne Overenskomst mellem Indenrigsministeriet og Finantsministeriet, som for at være gyldig fordrer en Ratifikation for Indenrigsministeriets Bepkommende af Rigsdagen og for Finantsministeriets Bepkommende af Rigsraadet, at det Forslag, som jeg har indbragt, ligger for. Det er med Hensyn til sit Indhold temmelig magert, men det maa erindres, at der i selve Loven om Veterinær- og Landbohøjskolen — sjøndt den ganske vist i sine Motiver gjorde nøie Rede for, hvorledes man havde tænkt sig den hele Institution — kun er fastsat enkelte Bestemmelser af finantfielt Indhold, medens det Øvrige er overladt til Administrationen; og det er kun det Tilsvarende, der er optaget i denne Lov; men hvorledes man vil benytte Loven, fremgaaer klart af Motiverne og af de meget udførlige Altskytfer, som bestaae af 2 Sæt Kommissionsforhandlinger og gjentagne Erklæringer fra Underviisningsraadet paa Landbohøjskolen, som tvende Gange meget nøie har overveiet Sagen. Den første Betingelse, jeg opstillede for at gennemføre den, var, at denne Udvidelse af Underviisningsgjenstandene ved Landbohøjskolen ikke skulde koste Kongeriget en eneste Skilling, thi at der til den første reent lokale Indretning vil fordres en ganske ubetydelig Sum, troer jeg neppe vil give nogen Anledning til at gjøre Indvendinger mod Sagen, og jeg føler mig derfor berettiget til at sige, at den hele Reform vil blive gennemført uden Udgift for Kongeriget. Naar vi nu spørge: Hvad vil der vindes derved? saa have vi vel for Tiden kun ringe Kald til at betragte Sagen fra Forstunderviisningens Side; men saa Meget skal jeg dog udtale, at det er saa langt fra, hvad den sidste ærede Taler sagde, at der er et Forstintitut, som skal smeltes sammen med Landbohøjskolen, at Forstunderviisningen tværtimod er en hjemløs Indretning, som svæver mellem Himmel og Jord; den har vel en fast ansat Forstdocent, men den maa holde sine Samlinger og give den Underviisning, den skal yde, i leiede Lokaler, paa besværlige Veie og tildeels gennem Mænd, der ganske vist høre til vore meest udmærkede Videnskabsmænd, men for

denne Bierhverv og Bibejæftigelse, at de ikke kunne henvende hele den Interesse derpaa, som naturligt udvikler sig, hvor Underviisningen er en Livsopgave for Læreren; og hvor han staaer i stadig og intim Betydelighed med sine Elever. Jeg troer, at Forstunderviisningen vil vinde ved, at den faaer en fast Organisation og bliver knyttet til et allerede bestaaende fast rodfæstet Institut, der har udmærkede Lærere, gode Lokaler, fortrinlige Apparater i forskjellige Samlinger og en meget betydelig Have, som uden stor Udgift vil kunne udvides saaledes, at den skuldestgjøre Forstunderviisningens Krav i langt højere Grad, end dette kan skuldestgjøres ved den Afgang, som nu er skaffet tilveie i et Hjørne af Charlottenlund Skov, jeg mener naturligviis som Underviisningsmateriale, thi at det er i selve Skoven, at de unge Mennesker deels ved Ekursioner og deels ved at træde ud i det praktiske Liv, idet de ansættes hos Forstændene, skulde vinde praktisk Erfaring, følger af sig selv og er en ganske anden Sag. — Det næste Spørgsmaal er: Hvad vil imidlertid Landbohøjskolen vinde ved denne Foranstaltning? Jeg maa dertil svare, at selv om man ikke kan paavise en materiel Vinding, saa er det altid et stort Gode for et saadant Institut, at Alt, hvad det har at yde, kommer saa Mange som muligt til Gode. Underviisningen vil faae et større Liv derved, at Elevantallet faaer en Tilvæxt af unge Mænd, som medbringe en betydelig Fordannelse, som have nydt en god Opdragelse, og som nu gaae en videre Karriere imøde; de ville være hærkomne Kammerater for Landboeleverne, og man vil tillige opnaae det Gode, at selve Institutet bliver mere skuldestgjørende derved, at det kommer til at omfatte en nærbeflægtet Videnskab, der kommer til at indtage en stor og berettiget Plads. Meningen er naturligviis ikke, at samtlige Landboelever skulde gennemgaae et fuldstændigt Kursus i Forstvidensskaben, men kun, at Anstalten kan tilbyde dem, som ville uddanne sig til Landvæsenet og navnlig til det større Landbrug, en videre gaaende Underviisning deri, saa at de i samme Anstalt og i den Grad, som de maatte ønske, ville kunne erhverve sig en Kundskab, der ligger saa nær ved deres øvrige Virksomhed, og som efter de Enkeltes